

[C. J. F. Sven.]

til at omgaa Patienterne, thi man kan være en udmærket Videnskabsmand, men samtidig med Hensyn til Behandling af Patienterne en særdeles ubehagelig og uegnet Mand.

For ikke at give Anledning til Misforstaaelser skal jeg straks sige, at ingen af disse Ting kunde komme i Betragtning over for denne ene kvalificerede Mand i dette Tilfælde, men jeg nævner det, fordi man ikke maa lade sig blænde af dette, at det skal være en Mand, der er kvalificeret af Sundhedsstyrelsen og af § 14-Udvalget, hvis disse Institutioner efterhaanden sætter Kravene til de videnskabelige Kvalifikationer saa højt, at man glemmer det, der dog til syvende og sidst maa spille en ikke ringe Rolle, nemlig Patienterne. Og er der nogen, der ellers er stærke i at nævne Hensynet til Patienterne, er det dog netop Lægestanden. Det gaar endog saa vidt, at der forleden var en Formand for en Lægefagforening, der hævdede, at det var af den allerstørste Værdi for de syge, at der var en stærk Fagforening. Endvidere har vi set under Benzinrestriktionerne, at naar Lægerne gerne vilde have saa store Benzinrationer som muligt: — atter Hensynet til Patienterne. Og naar der er en vis Fare for, at der kan blive Overproduktion af Læger, og der tales om, at nu maa man søge at indskrænke Tilgangen, for man kan ikke have for mange Læger: — atter Hensynet til Patienterne.

Derfor maa det maaske være en Lægmand tilladt ogsaa at nævne Hensynet til Patienterne, og i dette særlige Tilfælde forelaa der dette, at en af de Læger, der søgte, havde vist sig at have et ganske usædvanligt Patienttække. Nu har jeg beskæftiget mig med Hospitalsvæsen i snart mange Aar, men det er aldrig forekommet, et en Mand i den Grad har haft sine Patienters Tilslutning. Der har været sat en ligefrem Agitation i Gang fra Patienternes Side. De har offentligt udtalt sig med Navn under. Og det er ikke fra en enkelt Klasses Side, men det er baade fra høj og lav, saadanne Udtalelser er fremkommet. Vi har i Frederiksberg Kommune et Ugeblad, der udkommer i ca. 30 000 Eksemplarer, altsaa har en meget vid Udbredelse efter Befolkningsantallet, og deri var optaget Uge efter Uge Indlæg fra Patienter, der offentligt, med Navn under, aflagde Vidnesbyrd om, hvilken Værdi Lægen havde haft for de paa-gældende. Det gik saa vidt, at Den almindelige danske Lægeförening maatte skride ind over for Bladet — jeg formoder atter af

Hensyn til Patienterne — og bede det om ikke at optage disse Tilslutningsudtalelser. Der fremkom Adresser til Myndighederne med flere Hundrede Underskrifter. Selvfølgelig skal man ikke overvurdere det, men man skal heller ikke undervurdere det.

Da nu altsaa Situationen var den, at der efter de sagkyndiges Mening kun var een kvalificeret Ansøger, endvidere at det frederiksbergske Lægeraad havde erklæret, at man maatte anbefale, at der i Fremtiden blev lagt dels en Afdeling for kronisk syge, dels Kommunens Alderdomshjem ind under denne Afdeling, saa fandt man, det vilde være en rimelig Løsning at slaa Stillingen op paa ny og udtrykkeligt markere, at den, der blev ansat, ogsaa skulde have disse særlige Funktioner, og da man vel maa gaa ud fra, at Flertallet af de kronisk syge og Flertallet af Beboerne paa Alderdomshjemmet skal have en medicinsk Behandling, idet de, hvis det drejer sig om special Behandling, Kirurgi el. lign., vil gaa over til Specialafdelinger, var der formentlig ikke noget mærkeligt i, at man meddelte i Pressen, at man ønskede at slaa Stillingen op med den Ændring, at de psykiatriske Patienter blev udskudt, og at Afdelingen fremtidig blev en neurologisk og medicinsk Afdeling.

Dette vakte en mægtig Storm, og jeg beklager, at Indenrigsministeren i sine Udtalelser alene har bygget paa disse Pressemeddelelser. Thi det har vist sig, at da Lægerne fik at vide, hvad det drejede sig om — det havde fra Begyndelsen kun drejet sig om det, jeg her nævnte —, var der intet i Vejen. Der har været nogle Forhandlinger med Den almindelige danske Lægeförening, og Lægeföreningen har tiltraadt den paatænkte Ordning, saa den Storm, der blev rejst, havde ikke nogen videre Baggrund.

Samtidig med at knytte disse særlig overvejende medicinske Servicer til den neurologiske Afdeling vilde man udskyde de psykiatriske Patienter paa den Maade, at de vel skulde ligge paa den neurologiske Afdeling, men under en særlig Psykiaters Tilsyn, der altsaa var noget løsere knyttet til Hospitalet end en almindelig Overlæge. Ogsaa dette vakte en voldsom Storm, dog mindre end over Sammenlægningen af den neurologiske og disse særlige til medicinske Servicer. Men ogsaa dette Spørgsmaal er fuldt i Orden, for saa vidt angaar Den almindelige danske Lægeförening.

Naar Sagen har trukket noget ud og Stillingerne ikke har kunnet blive slaaet op, skyldes det, at Den almindelige danske Lægeförening efter hele denne Pressekampagne